

Sygn. akt II AKa 132/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 lutego 2021 roku

Sąd Apelacyjny w Warszawie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SA Ewa Leszczyńska - Furtak

Sędziowie: SA Ewa Gregajtys

SA Anna Kalbarczyk (spr.)

Protokolant: Tomasz Bilewski

przy udziale prokuratora Anny Adamiak

po rozpoznaniu w dniu 11 lutego 2021 roku

sprawy R. S. (1), urodz. (...), syna J. i E. z d. D.

oskarżonego o czyn z art. 156 § 1 pkt 2 i § 3 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę

od wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 21 stycznia 2020 roku, sygn. akt XII K 95/19

- 1. utrzymuje w mocy wyrok w zaskarżonej części;*
- 2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu R. S. (1) dalszy okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 stycznia 2020 r. do dnia 25 lutego 2021 roku;*
- 3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 738 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym podatek VAT;*
- 4. zwalnia oskarżonego R. S. (1) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.*

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	<i>II AKa 132/20</i>
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

**Wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 21 stycznia 2020 roku,
sygn. akt XII K 95/19, wydany w sprawie R. S. (1).**

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w części

#

w całości

#

co do kary

co do winy

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

Sąd odwoławczy nie przeprowadzał postępowania dowodowego

3. STANOWISKO SĄDU
ODWOŁAWCZEGO WOBEK
ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i
wniosków

Lp.	Zarzut	
I.	pkt 2 rażącej surowości kary	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>1. obrońca oskarżonego – co wynika nie tylko z zakresu zaskarżenia, ale także wprost z uzasadnienia apelacji – nie kwestionuje poczynionych przez sąd ustaleń faktycznych. Zarzut opisany w punkcie pierwszym został skutecznie cofnięty na rozprawie apelacyjnej w dniu 11 lutego 2021 roku.</p> <p>2. W pierwszej kolejności podać należy, że udowodnione ustalenia faktyczne, rozpatrywane jako całość, w powiązaniu z dyrektywami zawartymi w art. 53 k.k., wskazaniami wiedzy i</p>		

doświadczenia życiowego decydują, jakiego wyboru należy dokonać, by kara była uznana za sprawiedliwą, nie przekraczała stopnia winy, ale też spełniła wszystkie swoje cele.

3. Zgodnie z treścią art. 53 k.k. sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

4. Decydując o wymiarze kary sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu. Kara sprawiedliwa winna odzwierciedlać w sposób wymierny rodzaj i rozmiar ujemnych następstw czynu.

5. Kara orzeczona wobec R. S. (1) w wymiarze 12 lat pozbawienia wolności nie przekracza stopnia winy oskarżonego oraz stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

6. Biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, nie sposób przyznać racji obrońcy, że stopień społecznej szkodliwości umniejszają wskazane w apelacji okoliczności. Po pierwsze kwestia rzekomego użycia noża przez oskarżonego została uznana przez sąd pierwszej instancji za wersję niewiarygodną i przyjętą linię obrony. Niekwestionowanie

ustaleń faktycznych przez obrońcę, skierowanie apelacji wyłącznie przeciwko karze, cofnięcie zarzutu z punktu pierwszego zwalnia sąd odwoławczy od czynienia rozważań w tej kwestii. Dość stwierdzić, że ustalenia sądu pierwszej instancji w tym zakresie są ze wszech miar prawidłowe. Ta okoliczność nie może zatem wpływać na wymiar kary.

7. Nie sposób uznać, by oskarżony działał w stanie silnego wzburzenia, które mogłyby wpływać na stopień jego winy. Faktem jest, że oskarżony jest osobą o niskim intelekcie, niemniej jednak, R. S. (1) zna i rozumie podstawowe normy zachowania obowiązujące społecznie i prawnie, potrafi przewidzieć konsekwencje braku ich przestrzegania.

8. Jak wynika z opinii biegłych psychiatrów w czasie czynu oskarżony miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia swojego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, nie stwierdzono u niego objawów choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego ani innych zakłóceń czynności psychicznych. Biegli psychiatrzy rozpoznali u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i innych substancji psychoaktywnych.

9. O pełnej świadomości podjętych działań, jak również ich konsekwencji świadczy dodatkowo to, że oskarżony po odjechaniu karetki pogotowia, informacji ratownika medycznego o powiadomieniu Policji i zakazaniu sprzątnięcia śladów, wyrzucił buty sportowe, które miał na sobie i dywan z śladami krwi na teren pobliskiej budowy i posesji. Niski intelekt nie uniemożliwił mu

podjęcie działań mających na celu zacieranie śladów przestępstwa.

10. Ponadto stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego jest bardzo wysoki. R. S. (1) godził w najwyższe dobro człowieka, czyli życie. Sposób i okoliczności popełnionego czynu wskazują, że oskarżony jest osobą nieprzewidywalną i niebezpieczną. R. S. (1) wcześniej zaprasił pokrzywdzonego na picie alkoholu do swojego domu. Zachowanie pokrzywdzonego, który nie chciał opuścić mieszkania i oddanie uderzenia w twarz nie jest okolicznością usprawiedliwiającą drastyczne zachowanie R. S. (1). Oskarżony wielokrotnie bił pokrzywdzonego pięścią w twarz, kilkukrotnie kopnął go nogą w twarz, a gdy ten upadł kopał go w głowę oraz w inne części ciała.

11. Nie jest tak, jak twierdzi obrońca, że była to „chwilowa utrata kontroli nad swoimi emocjami”, w sytuacji, gdy następnie wyciągnął pokrzywdzonego na klatkę schodową, zostawiając go pod drzwiami mieszkania sąsiadki, a następnie ściągnął na dół po schodach na podwórze kamienicy, gdzie go pozostawił.

12. Oskarżony R. S. (2) jest osobą, która powinna zostać długoterminowo wyeliminowana ze społeczeństwa, gdyż jego wcześniejsza karalność oraz czyn jaki popełnił, wskazuje na jego głęboką demoralizację.

13. O stopniu demoralizacji oskarżonego i nieskuteczności procesu resocjalizacji świadczy także jego kryminalna przeszłość. Pierwszy wyrok skazujący w stosunku do oskarżonego zapadł w 2005 roku, a sześć kolejnych

wyroków skazujących świadczy o postępującej demoralizacji oskarżonego.

14. Stosowane wobec R. S. (1) działania resocjalizacyjne nie odniosły żadnych skutków. Kara pozbawienia wolności orzeczona z warunkowym zawieszeniem została zarządzona do wykonania, odwołano warunkowe przedterminowe zwolnienie z odbycia kary. To wskazuje, że poziom jego demoralizacji jest wysoki i nie sposób uznać, by mógł on ulec zmniejszeniu na skutek dalszych działań resocjalizacyjnych.

15. Reasumując brutalny sposób działania oskarżonego, z błahego powodu, dotychczasowa droga życiowa wskazują bezspornie, że R. S. (2) jest głęboko zdemoralizowany. Podstawowym celem kary jest ochrona obywateli przed jego osobą, tym samym koniecznym jest jego wyeliminowanie ze społeczeństwa na dłuższy okres czasu i tylko kara pozbawienia wolności w wymiarze 12 lat jest karą słuszną i sprawiedliwą.

	Wniosek	
o zmianę wyroku	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
	Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.	
	Niezasadność zarzutu apelacyjnego.	

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
	– brak –
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
<u>Utrzymano zaskarżony wyrok w zaskarżonym zakresie, to jest co do kary.</u>	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Bezasadność zarzutów apelacji i trafność rozstrzygnięcia sądu I instancji.	
5.4. <u>Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku</u>	
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonemu R. S. (1) dalszy okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 21 stycznia 2020 r. do dnia 25 lutego 2021 roku – podstawa art. 63 § 1 k.k.
3.	Zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. A. B. kwotę 738 zł tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym, w tym podatek VAT.
1. Koszty Procesu	

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
--------------------------------	-------------------------

3.	Zwolniono oskarżonego R. S. (2) od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa – art. 624 k.p.k.
----	--

6. PODPIS
Ewa Leszczyńska–Furtak Ewa Gregajtys Anna Kalbarczyk

<u>1.3. Granice zaskarżenia</u>			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	w całości		
<u>1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia</u>			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
<u>1.3.2. Podniesione zarzuty</u>			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
<u>1.4. Wnioski</u>			
#	uchylenie	#	zmiana